

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr. többszöri hirdetésnél
7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilt-tér petit sora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület”, a „Zala-eggerszegi ügyvédi kamara”, a megyei községi- és körjegyzők, a Kanizsai és novai járási községi és körjegyzők egyletének, valamint a „Légrádi takarékpénztár és önszegélyző szövetkezet”-nek hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmertlen leveleket csak
ismert kezeztől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

Nyaralási sport.

Hol vannak azok a boldog idők, mikor olyan egészséges volt az emberiség idegzete, hogy kivéve a valóban betegeket, mindenki elnyaralgotat otthonában?

Hova-tovább már csak mesemondásnak tűnik fel az elmúlt boldog kor valósága... Ha így haladunk mi és így haladnak az életviszonyok az emberi idegzet roncsolásában, akkor néhány évtized múlva az akkori kor gyermeke kétségeskedő fejrázással fogja olvasni a dédapák vas-szervezetéről szóló dolgokat. Mesék lesznek azok már akkor. Hogyan! Hát csakugyan élhettek és lehettek olyan emberek is, akiknek abból állott az egész nyaralásuk, hogy végig verejtékezték a mezőt, hegyet? Hát csakugyan éltek olyan emberek, kiknek teljesen elég volt, ha a város vagy falu határában folydogáló patakban „firedőztek” a nyári meleg napok alatt?

Ma már egészen másként van. Néhány évtized múlva pedig valószínűleg még sokkal inkább másképpen lesz.

A mai nemzedék idegessége abban is nyilvánul, hogy úgynevezett nyaralás nélkül nem tud ellenni. A nyaralás ma már nem életszükség, hanem valóságos sport. Ahogy példának okáért a bicikliző nem élhet biciklizés nélkül, mert azt képzelet, hogy ha nem bicikliznek, okvetlenül meg kellene betegednie: épen úgy a nyaraláshoz szokott embert betegé tenne a képzelődés, ha csak egy nyáron otthon maradna a maga csendes, megszokott fészkében.

Már június vége felé, mikor az időjárás, a nagyobb fokú melegség meghozza a nyaralási évadot, — ha két ember találkozik az utcán, — a beszéd tárgyát okvetlenül a nyaralás képezi.

És ha akad olyan jámbor ember, aki azt mondja, hogy itthon marad: arra bizonyos számozással néznek a nyaralásra menni szándékozók. Mert hát számozásra méltó atyámfia az, akinek még egy kis nyaralásra sem futja. A legtöbben meg is csinálják

bármiképpen is, ha másképp nem lehet, hát adóssággal, hogy a nyaralás divatos sportjában résztvehesenek. Ezt azután mindennek lehet inkább nevezni, csak okos dolognak nem.

Azt még értjük, ha valaki a fővárosból vagy általában olyan városból, hol egész éven át szünetel, port, romlott levegőt szívott tüdőjébe, — valami egészségesebb, csendesebb helyre iparkodik; azt is értjük, ha megroncsolt egészségű egyének, akiknek a levegő-változtatás, vagy valamely gyógyító fürdő használata elengedhetetlenül szükséges, — nagy áldozatok árán, anyagi erejük túlfeszítésével is elmennek nyaralni. De hogy kitűnő levegőjű helyekről, ahol kellemes sétákra, sőt fürdőzésre is van alkalom, és olyan egyéneknek, akiknek egészségi viszonyai nem is kívánják, miért mennek el igen sokan még adósságra is nyaralni: az már szinte érthetetlen. Ezt már nem lehet mással megmagyarázni, mint csak azzal, hogy a nyaralásból valóságos sportot csinálnak s a kor nemzedékeit hajtja a sportmánia.

És ez anyagi szempontból nagyon veszedelmes a társadalom amaz osztályára nézve, mely a divathajhászattal már úgy is a nyakig rohant a hinárba.

Am menjenek nyaralni — ha kell, ha nem — azok, akik úgy sem tudják: hova tegyék pénzüket. De azok, akiknek nagyon meg kell számlálniuk a kiadott filléreket, hogy szépen beosztva megélhessenek, — maradjanak csendesen fészkeikben, hacsak a nyaralás életszükségül nem lép fel velük szemben.

Elrettentő példák állanak előttünk, hogy miként sodort szép társadalmi pozíciójú egyéneket a bűn lejtőjére a vagyonosak, a gazdagok utánzása, a legveszedelmesebb versenység. Kétségtelen immár, hogy a társadalom egy részének, mely csak szerény megvonulással, némi lemondással tarthatna fenn anyagi viszonyainak egyensúlyát, vesztét főképpen az okozta, hogy életviszonyainak berendezésénél átlépte azokat a természet szerű kereteket, miket a különböző jövedelmű társadalmi osztályok közé a józan okosság szokott vonni.

A tisztán fizetésére utalt tisztviselő ember is

ur, meg a százezerekre rugó jövedelemmel rendelkező kereskedő, bankár, vagy gróf is úr. Joga van a fixumára utalt tisztviselőnek is holmi uri passziókra, meg a nagyjövedelmű bankárnak is. De ha a tisztviselő minden áron olyan passziókat, olyan költséges kedvteléseket akar üzni, mint a gazdag kereskedő vagy gróf: akkor egyszerűen eszeveszett, mert magához rohan vakon anyagi veszedelmébe, aminek vége rendszeresen az erkölcsi bukás.

Ami áll a férfiakra, áll a nőkre nézve is. A szerény jövedelmű férfi ne versenyezzen busás jövedelmű gazdagokkal és a közép-osztálybeli nő ne játszik mágnás-dámát. Mert ezzel az egészségtelen versenyséssel emberi értékét nem emeli; valamint hogy semmit sem veszít emberi értékéből, ha életviszonyainak kereteit túl nem lépi, sőt ezzel biztosíthatja csak igazán egyéniségének erkölcsi színvonalát.

A nyaralás is olyan sporttá lett most már, amit a gazdagok minden anyagi és erkölcsi veszedelem nélkül üzhetnek; sőt ha üzik, nemzetgazdasági szempontból még inkább csak előnyös lehet. Mig ellenben azokra nézve, kiknek anyagi viszonyai ezt a kissé költséges sportüzést nem engedik meg s akiknek egészségi szempontból az nem kényszerítő szükség: — a minden áron való nyaralás anyagilag és erkölcsileg egyaránt veszedelmes. Vétének vele első sorban önmaguk ellen; vétének vele másod sorban a közérdek ellen is, melyet érintetlenül sohasem hagy az egyének anyagi és erkölcsi romlása.

Jó volna ezek fölött kissé elmélkedni azoknak, kik szinte megszegényítő dolognak tartják, ha a nyarat csendes, szerény otthonukban kell eltölteniök.

Az erkölcsök fonáksága.

Nemely embernek összehalmozódik a hibája. Van bűn is közte elég. Sok is, nagy is. Az ilyen embert legtöbbször dedelgetik, becegetik, kényeztetik. Jó tulajdonságait istenítik, rossz tulajdonságait előt szemet hunynak. Mikor még csak egy városban kellene a „szegény polera” allania,

A „Zalamegye” tárcája.

A patricius

A »ZALAMEGYE« eredeti tárcája.

Kaczorlaky Dénes elvégezte a jogot; néhány évig ügyvédi gyakorlaton volt; letette a szigorlatokat és mint „doktor iuris”, — miután apja néhány ezer forintot már utána küldözött —, meg akart pihenni babérain. Levelet írt haza, hogy mód nélkül megunta a városi életet, lelke egy kis falusi csend után eped, haza szeretne menni.

Az édes-apa még abból a most már kiveszűben levő fajtából való magyar gentry volt, amely mérhetlen ostobaságnak tartott mindenféle, agyvelőt emésztő tudományt, mivel hogy nem holmi saráglya az emberi fej, hogy telerakjuk, teletömjük „rízottal”.

Ezt írta fiának:

— Édes Dinim! Csodálom, hogy nagysokára még is csak megjött az eszed és belátod, hogy egy marokra való tiszta buza többet ér, mint az egész Verbőczy. Mi, tisztaeszű, rusztikus emberek itt Kaczorlaken paragrafusok nélkül is megtudunk élni. Kivéve ha a fagy, vagy a jégverés tönkre teszi a határt. Arra meg csak az Uris-tennél van paragrafus. Hát azt hiszem, hogy majd hamarosan megszereted ezt a mi életünket és beleszeretsz az édes, drága földre, mely bennünket táplál. Csak ehhez érdemes ragaszkodni az életben; minden egyéb: suvix. Akié a föld: az patricius; a többi: a plebs, a vulgus. A mi kegyelmünkből él valamennyi. Azért hát ha igaz patricius akarsz lenni, jöjj haza! Tárt karokkal várlak.

Dr. Kaczorlaky Dénes minden erősebb készülődés nélkül vonatra ült Mire a kaczorlaki állomáshoz ért, már ott várakozott reá Mihály, az öreg kocsis, négy gyönyörű bogárfekete sárkánnyal.

Alig ismert rá a nagyságos urfira.

— Bizony megemberkedett nagyságos ifju uraságom!

— mondta, mikor a fiatal Kaczorlaky megállott mellette.

— Ijyah, regen is láttuk ám már egymást, Mihály.

— Bizony régen, megtisztulom. Lehet annak már jó kerekcs tiz esztendeje. E már meghaltam volna ennyi idő alatt, ha nem láthattam volna falunkat. De hát persze a sok tudalom!

— Haggya el, Mihály! Boldogabbak azok, akiknek kevesebb van a fejökben, de több a szívökben.

Az öreg Mihály gyanakvó szemekkel sandított az urfira, aki sohajtva mondta az utóbbi szavakat.

Valami nagyot gondolt magában, de nem szólt sem mit, hanem szorosabbra fogta a gyeplőszárazakat, annak jeleül, hogy jó volna indulni.

A „gyeplős”, meg az „ostorhegyes” már nyugtalanul kaparta a földet és nagyokat fujtak a prűszkölve tovább menő vonat után.

Megindultak.

A fiatal Kaczorlaky álmadozva dőlt a kocsis hátuljába és néha-néha fölemelte tekintetét, mikor az ismerős táj egy-egy emlékezetesebb pontja mellett haladtak el.

Mihály néha-néha hátratekintett s mikor észrevette, hogy az ő hatal uraságja csendesen álmadozik, valami különös mosoly rebbent át az arcán.

— Vajjon mi után vágyakozik ennek a szelidképű fiatalembernek a szive? — gondolta magában.

Amit az öreg Mihály egészen nem tudott kisütni, otthon hamar kisütötte az öreg Kaczorlaky.

Mikor össze-vissza ölelte az ő „gonosz Dinikéjét” — leültette maga mellé a pamlagra és elkezdte vizsgálni kutató szemekkel, mint az orvos, aki meg akarja állapítani a diagnózist. A közben azután egy-egy közönyösnek látszó kérdést is intézett hozzá.

— Hát csak jóllaktál Dinikém, azzal a bolondos sok városi komédiával? No azt bizony egy cseppet se csodálom. Magam is csak úgy voltam vele annak idején. Jártál-e sokat bálókba?

Dr. Kaczorlaky unottan legyintett a kezével:

— Ne is beszéljünk azokról apám!... Hamar belefárad azokba az ember. Üres cicoma, pozolás, fény, pompa, tele hazugsággal. Felig tönkrementek szemfényvesztése, párti-vadászat, ügyetlenül álcázva.

— Ne mond! Aztán nem akadt meg a szemed mi?

— Inkább elfordultam a komédiásoktól.

— Ejnye, ejnye! Persze a patricius vér... Szóval: üresen maradt a szived.

— Teljesen, teljesen.

— Hm! hm! Annál jobb. Mert hát tudod, igaz, hogy a szive is megköveteli a maga jogát. De hát azért lehet ám annak is kommandírozni. Megvallom őszintén, hogy mivel olyan hosszú időn át feleje se néztem Kaczorlakyknak, már kissé aggódtam, hogy valami afele üres dämán akad meg a szived. Pedig hát tudod: azt sohasem szeretem, ha a patricius vér megtagadja magát. Mert akad ám pár a vérbetiek között is, csak nem kell elhamarkodni a dolgot. Különben majd még erről beszélhetünk. Most pihenj egy kissé!

Magadra hagylak.

Az öreg Kaczorlaky mosolygó képpel ment ki a parkba és ott fel-alá sétálgatott a hársfasorban.

— Egészen jól van! — gondolta magában. A gyerekek a városi polgárdámák között nem talált magához méltót. A szive üresen maradt. De az meglátszik egész valóján, hogy a szive szerelem után eped. Nagyon jól van. Meghazásítjuk a gyereket rangjához illőleg, aztán megmarad romlatlan, tiszta patriciusnak. Egészen kedvem szerint történt.

Mig az öreg csendesen és meglegedéssel morfondírozott a parkban, az alatt a fiatal Kaczorlaky, az ő epedő szivével ott állott a kastély egyik ablakában és merengett ki a kertalján ringó kalásztengerre.

A vetéstáblák között húzódó dülőton sudár hölgyalak tünt fel. Otthonias öltözetben volt, széles karimájú szalmakalap fűtöte el arcát. Mezei virágokat vitt kezében.

hibáját elpálcáztatják, bűnhődni nem engedik érzékenykedésből, humanizmusból, barátságából. Vajjon azonban megköszöni-e ő ezt a jó indulatot, mikor nemsokára a világ piacán kell kínos vesszőt futnia homlokára szegezett pisztolylyal?

Van egy másik fajtája is az embereknek. Ezeknek egyetlen bűnük az, hogy üldözik a bűnt, mert maguk egyenes, bátor, szabad karakterűek. Ezeknek ám nem kegyelmeznek. Számukra nincs pardon. Mert ezek ellentétben vannak a nagy tömeggel, az uralkodó hangulattal. Olyan vakmerők, hogy önmállók akarnak lenni. Nem akarnak a hivatalos dróton táncolni, mint a fizikus műhelyben a levágtató békáláb. Ezek összeférhetetlenek. Ezeknek ki kell csavarni a nyakukat. Nem. Úgy kell csinálni, hogy saját maguk verjék a falba saját fejüket. A biztosított helyről szurkálni kell őket, hogy tehetetlenségükben, ha egyébre nem, istenkáromlásra vetemedjenek, aztán csak rá kell mutatni: ime az elkárhozott. Amint az utca gyermekek kezeit a kerítésen belől levő mérges kutyát, mely eszi mérgében — lyukat, vagy kitéri fogát a fővényben.

Az előbbi fajta ember csak holta után bűnhődik. De azt mondja rá meg életében, s mint hogy halhatatlan a lélek, holta után is csak elmondja: Mit törődöm én avval a büntetéssel! Azt tudom, hogy amíg a földön jártam, jó volt dolgom. Ettem, ittam, mulatoztam. Csaltam, loptam, hazudtam. Fényvel és dicsőséggel jutalmaztak. Megesőköltam a nagyobbak kezét, de ezer akkora tömeg csókolta érte lábomat. Dús szőnyegen jártam, virágot raktak a fejemre s hymnuszt zúgtak a fülemben az emberek; — igaz, hogy számárok voltak, de arról én nem tehetek. Nekem ott volt a földön a menyországom. Igaz, hogy loptam azt a menyországot is; de hát hatalmamban volt. Később rájöttek az emberek, hogy rossz fát tettem a tűzre. Mi közöd hozzá csürhe nép? Tisztelj, bámulj és hódolj! Különböző megpereltek becsületért. Éltam a jelennek. Mit törődöm én avval, hogy mi lesz holta után? Királyi kriptában balzsamoznak-e be, vagy az ocean fenekén tépik széjjel testemet a halak? Egyre megy. S amint egyszer mégis az az ügy nevezett lelkiismeret kezdett babrálni velem: nem szerettem, eloltottam, a bolondok házába küldtem, végre agyonütöttem, mint egy veszett kutyát, né lábatlankodjék nekem. Vele együtt én is alá szállottam ugyan az alvilágba, s most is itt vagyok, de nem olyan szörnyű ez, amint Vergilius és Dante prédikálja. Azt beszélik ott fenn, hogy aki egy kis csint követ el ott, idelejt majd szörnyen kínos büntetése lesz. No szeretném én azt látni! Ebben a másvilági életben, vagy másképpen a feltámadó életben is csak az vagyok én, aki voltam. Csak a már egyszer leélt életemet élem én újra itt is az örökkévalóságban. Hiszen azért feltámadás a halál. Itt is a pohár csengését hallom, a habzó bor gyöngyözését látom s az édes kéjt izzelem. Hódoló sereg báméskodik tudományon, a buzgóbbak keresztet vetnek, fényes ruhához a plebs alig mer közeledni; — szívemben a büszkeség csillogása, fejemen a dicsőség koronája. A fényes ést és hideg szívet örökölttem, úgy kaptam a gazdag ruhát is; arany ezüst gombot magam — loptam rája egy nemzetnek féltett kincstárából, becsületraktárából...

Nos, baj ez? A fényt és csillogást elem én itt újra csupán és nem a bajt. S ha e másvilági életben feltámadna olyan életérzésem is, mely ott fenn nem volt meg, mely aggodalomra vagy éppen bűnhődésre lenne fogékony: ezt az ostoba lelkiismeretet egyszerűen lelövöm... s élek tovább az én rendes tulajdonságommal itt a másvilági életben is — örökkön örökké...

Igy gondolkodik és így cselekszik az egyik fajta ember, akár Aradon született, akár Pesten nevelkedett.

A másik fajta embernek is a holta után lesz meg a jutalma. Szép! azt mondja, ez a fajta, hogy gondoltok rám is. De hát nem igen van szükségem rá. Mert kiöltétek belőlem az érzéket. Nem élvezhetem én már a jutalmat sem ebben, sem abban a másvilágban. De efféle én nem is kértem. Csak ezt vártam volna föltek emberek, hogy ne üldözték az ártatlant, kinek csak az a hibája, hogy

nem egyik a gondolkodása s az erkölcsi hitvallása a tiétekkel. Ne hántsátok az ilyen embert csak azért, mert hatalmatokban van, mert fegyvereitek nem egy műhelyben kovácsolták. A tietek hosszabb. S a végén a bosszúállás mérge van, nem az igazság győzelme. Hogyan van az, hogy a bujdosó pénztárnokokkal és a képvásárlókkal szemben sohasem álltátok hadakozásban? Birákui sem tóltátok fel magatokat. Fekete véleményem nem irtatok rólok. Rosszalást nem fejeztek ki felőlk. Még azt a gyanút sem fejlesztették ki, hogy: talán, talán elcsapja a gátat a víz, pedig láthatátok, hogy hosszú időn át mint gyülekezik a víz; a különféle színű iszapos víz — s csak mikor elsodorja a gátat is, jajveszkeltek, hogy végünk van, ugyan ki hitte volna! Talán ezekkel sem voltatok egy véleményen s mégsem üldözték. Nem. Mert a privat bosszúállás nem kívánta Bizonyos dolog — mondja e második fajta embernek a szelleme, — hogy szanaszét sok Pulszky és Kriványi-tojás van kikelendőben. Fordítsátok a figyelmeteket az ilyenekre ti örök, ti felügyelők, ti hosszú kardú angyalok! Arra vigyázzátok, hogy az összegyűlendő víz ne szakítsa el a gátat s ne lovagoljatok a jámbor munkás emberen, mint a göboly vagy a kolumbácsi légy ül az igavonó állat nyakán; ne azon bankódjatok, hogy az a napszámos nem kapával, hanem ásóval, vagy nem ásóval, hanem kapával egyengeti a medret, izzad a víz szabályozáson, — hanem ennél nagyobb bajra ügyeljétek. És ügyeljétek folytonosan, szakadatlanul, ne csak minden tizedik esztendőben, s minden tizedik vagy századik emberre — egyes rohamokban. Nem vigasztalhat és ne vigasztaljon minket az, hogy más földön nagyobb népek-nél is csak ilyen szeszélyes az erkölcsi bírálkodás. Lord Byron életirója, Macaulay, mondja: Nem ismerünk nevesebb látványt, mint a britt közönséget időnkénti morális rohamában Nelson hűtlen férj volt s korábban egyike volt a legnépszerűbb embereknek a katolai dicsőségére emelt magas oszlop érdemén kívül is. De már Byron, mint belpöklöst, vetették ki magokból, s ordítózással üldözték, mint veszett kutyát szokás. Ő megszenvedett maga helyett is, mások helyett is mindazokért a bűnökért, melyeket egy veszett korszaknak összes emberei elnéznek és elkövetnek. Ez a tizedelő rendszer még katonáknál sem igazságos. — Nálunk is így van, de ez nem vigasztaló. Legyen inkább tanulságos, hogy ne legyen úgy.

Ime, két ember fajta szellemének az okoskodása, világnézete, fátuma. Egyiknek későn jön a büntetése, másiknak későn jön a jutalma, s nem is arányosan. Aki kiszabja rájuk a büntetést és jutalmat, ez a harmadik fajta. Ez a bíráló nagy tömeg, ki itél elevenek fölött és holtak fölött, kezében a vérveszesszővel, karddal és sulyokbottal.

Az erkölcsök fondéksága kifejezést erre a harmadik fajtára értettem.

B. Gy.

Azok az úgynevezett kereskedelmi akadémiák.

Tájékoztatóul a szülőknek és a kereskedelmi szakoktatás iránt érdeklődőknek.

A gólyamadár tavaszkor nem jön meg oly pontosan őszkor itt hagyott régi fészkebe, mint amily pontosan megjelennek a szünidő alatt egy a fővárosi, mint a vidéki lapokban az ország különböző helyein levő kereskedelmi akadémiák hirdetései.

Tartalmuk egyforma, meghatározott sablonszerű. A modern oktatásügy követelményeinek megfelelő díszes épület; kitűnő s hivatása magaslátán álló tanári kar; abiturientienseinek az egy éves önkényességet biztosító, valamint a különböző tisztviselői életpályákra jogosító intézet; a város kies fekvésű, egészséges levegőjű, olcsó stb. Magával — a hirdetés részével — még nem elég nek meg, hanem a hirdetéssel kapcsolatban a szerkesztői rovatban, a hírek között is kérnek iskolájuk számára megfelelő tért, hogy aki esetleg a lapnak hirdetés részét

nem olvasná, annak figyelmét az újdonságok között tereljék intézetükre.

Igy került lapunk mult (29-ik) számába is a győri, újabban létesült felső kereskeelmi iskolának a következő ismertetésed:

"A győri kereskedelmi akadémiának lapunk mai számában megjelent hirdetésére ezton is felhívjuk olvasóink figyelmét. Ez az iskola, melyet az állam segélyezésével Győr szab. kir. város tart fenn, egyike azoknak az intézeteknek, melyek tisztán a kereskedelmi szakértést tüzték ki feladatuk. Győr igen szerencsésen megvált a szűrt helye egy ilyen iskolának; mert alig van hazánkban város, melyben a kereskedelemnek oly jövője volna, mint Győrött. Ennek teljes átértésére vall az aldozatkészség is, melyet egy a társadalom, mint maga a város az intézet érdekében tanúsítanak. Az iskola a jövő évet teljesen új és modern berendezésű palotájában kezdi meg. A kereskedelmi szakoktatás kipróbált erőből álló tanári karral oldja meg abban feladatát. Győr igen ajánlja még az is, hogy azokhoz a városokhoz tartozik, melyek olcsó megélhetést biztosítanak a tanulójusságnak. Különböző megjegyzések, hogy közgazdasági életünknek a viszonyok által szettett fejlődése a kereskedelmi életpályát a legajánlatosabb és rövid idő alatt kenyérkeresethez juttató hivatalok közé sorozza. Ez a körülmény pedig különösen figyelmet érdemel napjainkban, midőn általánosan hangzatosított panasza, hogy a szigorúan vett tudományos képzettséget kívánó pályákra sokkal többen törekednek, mint a mennyinek csak kenyéret tudnának adni."

A dolog mélyére hatni nem tudó közönség bizonyára kérdezheti, mi lehet ennek tulajdonképeni oka? Mert feltűnhetik okvetlenül, hogy míg a kisedodavótló elkezdve egészen fel a budapesti tudományegyetemig a tanítványok nem szokták hirdetni iskolájukat, addig ezen a téren ez a szokatlan jelenség évről évre tapasztalható.

Lehet, hogy egyesek annak a kereskedelmi szellemnek tulajdonítják, mely többé kevésbbé feltámad az ily akadémiák testületében?

Nem ez az igazi ok.

Mélyre hatóbb ennek az oka, amelyet időszerűnek tartunk ép most a szünidőben, a pályaválasztás idejében, felderíteni; mert azok az úgynevezett kereskedelmi akadémiák nem egy szülőnek okoztak már fejtörést és nem egyet vezettek félre nagyhangu prospektusukkal.

Régibb időben egy kereskedelmi iskolánk volt Budapesten, amelyet a kereskedelmi testület tart fenn napjainkban is, mely jelenleg az V. kerületi Alkotmány utcában van, melynek kereskedelmi akadémia címe volt.

A kereskedelmi oktatás szervezésével létesültek többnyire a kereskedelmi testületnek áldozatkészségével és fenntartásával — az ország nagyobb kereskedelmi iskolái, amelyek hogy az 1885-ik évi szervezettel a polgári iskolákkal kapcsolatban szervezett középkereskedelmi iskoláktól magukat megkülönböztessék, a budapesti mintájára az akadémia elnevezés után sóvárogtak s folyamodtak érte a miniszteriumhoz, amit ez — nem kerülve semmi kiadásba — mindegyiknek megadott úgy, hogy egy nap arra virradtunk, hogy az összes önálló középkereskedelmi iskolák mind kereskedelmi akadémiákká váltak s ezt a vívmányukat nagy és kövér betűkkel tudatták értesítőjükben, valamint hozták nyilvánosságra a lapok hirdetés oldalán.

Természetes, ezzel a címmel azt akarták a világgal legfőképen elhitetni, hogy az ő iskolájuk más, mint a polgári iskolákkal kapcsolatos közép kereskedelmi iskolák.

És könnyen is megteveszthették első pillanatra vele a közönséget, tudva azt, hogy az akadémia a középiskola fölött áll már csak azért is; mert az akadémia (jogakadémia, gazdasági akadémia, bányászati akadémia) a középiskolát végzett, érettségit tett ifjakat fogadja be hajlokába.

De nem így a kereskedelmi akadémia. Mert ez ugyanazokat a növendékeket veszi fel alsó osztályába, mint a polgári iskolával kapcsolt középkereskedelmi iskola t.

A fiatal ember gyorsan elővette látésővét és a hölgyalakra irányozta.

Az arca majd kigyult, majd elhalványult.

Egyszerre ledobta a látésővet és kalapját véve, rohant ki a kertaljára. A legrövidebb ösvényen sietett a látott hölgyalak felé s mikor közelébe ért, ragyogó arccal üdvözölte.

A leány zavartan, pirulva állott meg néhány másodpercig. Nem ismerte meg egyszerre a régi ismeróst.

Kaczorlaky mindkét kezét feléje nyujtá.

— Ugy-e meg se ismert, Elvira?

A leány bizalmasan nyujtotta feléje kezét és némi zavarral mondta:

— Nem! igazán nem!

— Lásza én kegyedet mindjárt megismertem. Pedig picit lányka volt, mikor utoljára láttam.

— Es nagyon meg is változhattam — mondta kedves pirulással a leány.

Kaczorlaky gyönyörködve pihentette tekintetét a szépen fejlődött leány megragadó, gyönyörű arcán, melyen a makulátlanság fénye ragyogott.

— Valóban nagyon! — mondta egyszerűen, mert istenkáromlásnak tekintette volna valami banalis bókál jellemezni a meglepő változást.

Ez után a találkozás után mindennap találkoztak néhány pillanatra.

Az öreg Kaczorlaky, mikor fia már egy héteg élvezte a falusi csendélet nyugalmát, egyik napon befogatott és azt mondta, hogy látogatást tesznek a szomszéd uraságnál: Várhelyi Miklósnál.

Meg is tették a látogatást.

Ennek a Várhelyi Miklósnak volt egy igen szép és egyetlen leánya, akire az apai áldáson kívül huszezer hold birtok is várt.

Hazafelé egy darabig kémele az öreg álmadozó fia arcát, azután megszólalt:

— Nos? mit szólsz hozzá?

— Derek, kedves család! — mondta a fiatal Kaczorlaky.

— Nem! De a leányhoz?

— Elég csinos és elég szellemes.

— Meghiszem azt. Ide még jó lesz többször is ellátogatni, mi?

— Ah igen. Elég kellemes szomszédtság.

És ezek a gyakori látogatások is megtörténtek és folytak körül-belül két hónapon át.

Két hónap múlva a fiatal Kaczorlaky azt mondta, hogy kissé berándul a városba, meglátogatja barátait.

Elment és csak egy hét múlva tért vissza.

Az öreg éppen a pipázó szobában olvasgatott és nagyon kedvelve arccal fogadta fiát.

— No, jól mulattál? Nem hittem, hogy ilyen sokáig elmaradj.

— Kissé sok ügyvel-bajjal járt az iroda-berendezés, meg az ügyvédi kamaránál is el kellett járnom.

Az öreg Kaczorlakynak távra maradt a szája.

— Hát te rendeztél be valamelyik barátodnak ügyvédi irodát?

— Dehogya? Magamnak.

— Magadnak? Aztán mi örögnék neked ügyvédi iroda?

— Meg akarok nőszülni.

— Micsoda?

Az öreg gyermeki vidámsággal ugrott föl.

— Igazán? Bravo! bravo! Epen én is eről akarom veled beszélni, mert hát tudod én is teljesen megérettnek tartom erre nézve a dolgokat. Végre is az a hosszas bizonytalanság nem járja. De hát mi az örögnék ehhez a házassághoz ügyvédi iroda?

— Hjah, apám, sóhajokból, szerelemből nem élhet meg az ember.

— Jó! tudom, tudom. De hát egy Kaczorlaky fiúnak, ha pláne ilyen jó partit csinál, épen semmi szüksége sincs közönséges, nyomorult plebsok módjára kancelláriában görnyedni, veszekedő felekkel kellemetlenkedni. Megmaradhat patriciusnak a maga jószágában.

— Igen apám, de én nem akarom, hogy nőmet valaha csak egy szemrehányó tekintet is érje.

— Ugyan ne bolondozzál. Ezt nem mondhatod komolyan. Hisz én magam akarom, hogy házassodjál meg. Most megvallom őszintén: kissé már meguntam magam is a sok sóhajtozást, ábrándozást. Akarom, hogy okvetlenül házassodjál meg.

— Megteszem apám, ha beleegyezel.

— Nevetséges beszéd Persze, hogy beleegyezem. Csak nem akarom, nem akarhatom, hogy szived üresen maradjon. A sziv jogát respektálnunk kell.

— Köszönöm apám. Akkor tehát csak áldásodat kérem.

— Megadom. Föltétlenül megadom.

— Köszönöm. Most már tehát megmondhatom annak nevét is, akit el fogok venni.

Az öreg Kaczorlaky felugrott.

— Mit? Reménylen, csak Várhelyi Irmáról beszél-tünk?

— Nem apám! Kardos Elviráról.

Az öreg kezéből kihullott a csibuk.

— A tisztartóm leányáról?

— Igen.

— Az öreg szemei kidüledtek.

— Jó! Adott szavamat már nem vonom vissza. De mondhatom, hogy jó volt irodát nyitnod, mert csakugyan prókátornak születél és nem patriciusnak

olyanokat, akik a középiskola vagy a polgári iskola négy osztályát sikerrel elvégezték.

Ha tehát a kereskedelmi akademiák ugyanazokkal a növendékekkel kezdik a tanítást, mint a polgári iskolákkal kapcsolatos közepkereskedelmi iskolák, akkor nincs közöttük különbség, amit igazol maga az a körülmény is, hogy mind két-fele intézetnél érettségit tett ifjak egyforma pályára léphetnek s mindkét fajta tanintézet egyenlő kedvezményeket biztosít növendékei számára.

De tovább megyünk a felvilágosítással.

Az 1895. évi augusztus hó 20-án 44.001. sz. alatt a felső kereskedelmi iskolák számára kiadott szervezet, mely a kereskedelmi szakoktatást illetőleg országos érvényű és szól úgy az állami, mint a községi, társulati vagy magán kereskedelmi iskolákra, a kereskedelmi akadémia címet eltörölte, és úgy az önálló, eddig kereskedelmi akadémia címmel bírt, mint a polgári iskolával kapcsolatos, addig közepkereskedelmi iskoláknak a felső kereskedelmi iskola közös címet adta.

Ez a cím nagy felháborodást szült a társulati iskolák tanestületei körében és az ismert „nem engedünk a 48-ból“ szálló igének megfelelőleg, semmibe sem véve a szervezet intézkedését, megtartották — a közönség további megtevéseire — az akadémia címet, csupán a soproni, brassói és fiemei állami iskolák tették le a régi akadémia címet s elégedtek meg a nagyon szerény hangzású felső kereskedelmi címmel.

Ennek a visszaélések véget vetett a vallás- és közoktatásügyi miniszternek 1898. évi május hó 2-án 21.585. sz. a. kiadott rendelete, amely szerint a felső kereskedelmi iskolák részéről ily címmel egyenlő bizonyítvány minták használandók és ez a rendelet az 1898. évi május 19-én 30.804. sz. a. kiadott miniszteri rendelet értelmében az érettségi vizsgálat alkalmazásával az érettségi bizottság bemutatandó, aki csakis olyan érettségi bizonyítványt jogosult aláírni, amelyet felső kereskedelmi iskola részéről állítottak ki, míg köteles megtagadni az esetleg kereskedelmi akadémia címmel kiállított érettségi bizonyítványt.

Tényleg az 1897/8. és az 1898/9-ik tanévi érettségi vizsgálatokról kiállított bizonyítványokat egyöntetűleg, mindenütt felső kereskedelmi iskola címen becsatolták ki.

Dacára ennek a szigorú rendelkezésnek, még mindig kísértének ezek az iskolák. Ha már hivatalosan — a bizonyítványokban — nem használhatják ezt az előtűnik oly drága és felejtethetetlen címet, ki akadályozza meg őket abban, hogy ne hirdessék az újságokban, hogy itt és itt kereskedelmi akadémia van.

Még szánandóbb az olyan iskolának a vergődése, amely az 1895-iki Szervezet után létesült, amely tehát — mivel a kereskedelmi akadémia elnevezést ép ezzel a Szervezettel eltörölték — nem is folytathatja ezért a címet, de hát — mint aféle önálló — ő is jogot formál rá, mint a győri felső kereskedelmi iskola, mely prospektusát lapunk múlt számában közzétette a fent még egyszer közölt hírel kapcsolatban. Aki a két közleményt elolvassa, látja belőle, hogy egyszer felső kereskedelmi iskola, másszor kereskedelmi akadémia. Az első kicsinyli, a másodikra semmi joga zines.

A fentebbiekből kiveheti az olvasó, hogy a kereskedelmi akadémia és a felső kereskedelmi iskola között már csak azért sincs a kereskedelmi szakoktatás terén érvényben levő Szervezet értelmében különbség; mivel tanügyi szempontból a kereskedelmi akadémia nem létező fogalom; az ő címük szintén csak felső kereskedelmi iskola, melynek legfényesebb bizonyítéka, hogy az 1897/8-ik tanévtől fogva érettségi bizonyítványaikat nem mint kereskedelmi akadémia, hanem mint felső kereskedelmi iskola, adják ki.

Hogy mégis lapok útján akarják magukhoz csodítani a tanuló ifjúságot, annak egyszerű oka az, hogy ezeknek az iskoláknak az évi fönntartásánál egyik főjövendelmi forrást a tandíj képezi, amely 80—100—150 forint között váltakozik, ami már magában véve kissé abszurdumnak látszik akkor, amikor az oktatás befejezését képező tudománygyegetemen sines ily összegű tandíj.

Nagyon természetes tehát, hogy a szülők szívesebben keresik fel a polgári iskolával kapcsolt felső kereskedelmi iskola címüket nem kicsinylő felső kereskedelmi iskolákat, ahol a tandíj a középiskolai szervezetnek megfelelőleg 15—20—25 forint s így a szülő a tandíjnal megtakarít akkora összeget, hogy abból fiának 2—3 havi élelmezési költsége is kikerül, ami napjainkban, amikor a megélhetés oly nehéz és az emberek legnagyobb részben súlyos anyagi gondokkal küzdenek, figyelmen kívül épen nem hagyható dolog.

Ezeket tartottuk szükségesnek elmondani a szóban forgó hirdetésekre; de egyuttal mentségül, hogy miért tettük közzé a győri felső kereskedelmi iskolára vonatkozó ismertetést a szerkesztői részben.

Tettük, hogy legalább itt vármegyénkben, ahol lapunk jár, ebből az alkalomból felvilágosítsuk a közönséget a kereskedelmi iskolákra nézve s egyuttal, hogy megmagyarázzuk nyiltan, miniszteri rendeletek idézésével, miszerint a győri felső kereskedelmi iskola, mely ezt a címet kicsinyli és kacérkodik az akadémia címmel, továbbá a pozsonyi, debreceni, aradi, székesfehérvári, kolozsvári stb. felső kereskedelmi iskolák, melyek a régebbi szervezettel kereskedelmi akadémia címmel fordultak elő s ezt a címet mint özvegy asszony a férje nevét, még szeretik megtartani és a világnak fitogtatni, mert a bizonyítványokban úgy sem tehetik ezt és a zala-egerszegi felső kereskedelmi iskola között, semmi különbség nincs; mert mind egyforma életpályára jogosít.

És ha még felmilitjük, hogy a zala-egerszegi felső kereskedelmi iskolánál a tandíj és beiratási díj 20 frt, hogy emellett évenként 25—30 tanuló tandíjmentességet nyer s a tandíjmentes növendékek a segítő egyesülettől iskolai könyveket is kapnak; akkor nem csodálkozhatunk afelett, hogy a tanintézetet évtől nagyobb számmal

keresik fel a növendékek nemcsak vármegyénkbeli és a szomszédos vármegyékbeli, hanem a távolabbi vármegyékbeli is, mivel az élelmezést is elég jutányosan kapják a vidéki fiúk.

Miniszteri rendelet

az igazolványos altisztek alkalmazása tárgyában.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az igazolványos altisztek alkalmazása tárgyában a fenntartás alatt álló hivatalok- és hatóságokhoz f. 1899. évi 2.808. elnöki szám alatt a következő rendeletet intézte:

A m. kir. honvédelmi miniszter ur f. évi június hó 25-én 32.378. sz. a. átiratában közölte tehet, hogy több felmerült eset alkalmából szerzett tapasztalata szerint az igazolványos altisztek által az alkalmazatásuk iránt benyújtott folyamodványokra hozott elutasító végzések nem mindenkor szerkesztetnek illetve szövegezteinek hivatali elődének 1882. évi március 19-ről 8.830/IV. sz. a. ezen ügyben az összes törvényhatóságokhoz intézett és ugyancsak azon szám alatt hivatali elődöm által 1882. évi 656 eln. sz. a. közzétett körrendeletben foglaltaknak megfelelően.

Ennélfogva a honvédelmi miniszter ur felkérésére emlékeztetésül szoros alkalmazkodás végett az alábbiakban közlöm a honvédelmi miniszter ur említett rendelkezését.

A hosszasan szolgált altisztek polgári alkalmazatásáról szóló 1873. évi II. t. c. 15-ik §-a szerint minden törvényes igényel bíró altiszt panaszt tehet, ha a fent idézett törvénycikk értelmében az altisztek számára kizárólag, vagy elsőbbségi joggal fentartott valamely állomás törvényellenesen betöltött volna.

Hogy tehát a jogos igényű altisztek a törvény által biztosított eme jogot tényleg gyakorolhassák, szükséges, hogy nekik, ha az általuk kért állomás betöltésénél mellőzöttek, biztos tudomásuk legyen a felől, hogy az illető állomás kinek adományoztatott, valamint arról is, hogy ha esetleg nem törvényes igényű folyamodónak adományoztatott az állomás, a jogos igényű folyamodó mi okból mellőzött; ennélfogva rendelem: hogy az alkalmazásra jogosított kiszolgált altisztek részéről kinevezésük céljából benyújtott folyamodványaiknak elutasításánál a végzésben szabatosan felemlítsék, hogy a kérdéses szolgálati állomás igényjogosult más altisztnak, illetőleg tényleg szolgáló, avagy nyugalmazott tisztviselőnek, vagy pedig alkalmas igényjogosultak hiánya miatt nem jogosult más folyamodónak adományoztatott.

Ha a folyamodó az elnyerni óhajtott szolgálati állomásra képességgel egy általában nem bír, vagy a feltételek egyikét és másikat igazolni nem tudná, a végzésben egyedül az illető ok adandó neki tudtul. Ily határozott indokolást nélkülözölő végzések iránt a tudakozódások annak kiderítése céljából, vajjon a megüresedett állomás betöltése a törvény értelmében történt-e: az alkalmazásért pályázók részéről illetékes hatóságok útján a közös hadügyminiszterhez, illetőleg hozzám intézendők. Az illető miniszterek útján kiderítendő tényálláshoz képest a felszólalók az eredmény felől értesítettni fognak.

A soproni kereskedelmi- és iparkamara köréből.

I.

A m. kir. székesfehérvári V. honvédkerületi parancsnokság területén a honvéd csapatok folyó évi gyalog- és lovaszered, dandár- és hadosztály-gyakorlati alatt szükséges kényeknek és zabnak biztosítása iránt Kaposvárott f. hó 26-án, Veszprémben 28-ikán, Pápán 24-én ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Az 1 koronás bélyeggel ellátott ajánlatoknak — lepecsételt boríték alatt — az illető állomás szükségleteinek tárgyalására kitűzött napon, legkésőbb d. e. 9 óráig kell a tárgyaló bizottsághoz beérkezniük.

Miről az érdekelteket oly megjegyzéssel értesítjük, hogy a részletes hirdetmény és feltételi füzet Kaposvárott, Veszprémben és Pápán a honvédezeredbeli kezelőtiszt irodájában s az alulirt kamara hivatalos helyiségében (Sopron, Várkerület 21. sz.) tekinthetők meg.

Sopron, 1899. július havában.

II.

A magy. kir. dobányjövendeki központi igazgatóság jelentékeny mennyiségű *mogyorófa abroncs*, *salgó-tarjáni porosz*, *szabolcs* és *minai kőszén*, továbbá rostált *faszén* szállításra hirdet pályázatot.

Az ajánlatok a kőszénre augusztus hó 11-ikéig, a faabroncsra pedig július hó 27-ikéig a nevezett igazgatóság segédhivatalához (Budapest, V. Kálmán-utca 20. sz.) küldendők.

Miről az érdekelteket oly megjegyzéssel értesítjük, hogy a részletes pályázati hirdetmény hivatalos helyiségünkben bármikor megtekinthető.

Sopron, 1899. évi július havában.

A kerületi kereskedelmi- és iparkamara.

Helji, megyei és vegyes hírek.

Meghívó. „Zalavármegye Gazdasági Egyesülete“ f. évi július hó 29-én délelőtt 9 órától 10 óráig igazgató választmányi ülést, 10 órától pedig rendes közgyűlést tart Keszthelyen a városháza tervében; melyre t. tagtárs úr ezennel meghívatik. A közgyűlés főbb tárgyai: 1. A miniszter jóváhagyási záradékkal ellátott egyesületi alapszabályok bemutatása. 2. Az országos jég szövetségbe való belépés és hozzájárulási mód megtárgyalása. 3. A gazdasági egyesületek szövetkeztébe való belépésről. 4. A Festetics gróf szobor-alapra kezdeményezett gyűjtés eddigi eredményéről. 5. Az egyesületi „Értesítő“ módosításáról. 6. Stádel János egyesületi tag indítványa: a szarvasmarha,

sertés és juh tenyésztéséről alkotott megyei szabályrendelet módosításáról. 7. Folyó ügyek és netáni indítványok. Zala-Egerszeg, 1899. július 17. Hertelendy Ferenc s. k. egyestületi elnök.

Képviselőtestületi gyűlés. Zala-Egerszeg rendezett tanácsú város képviselőtestülete Németh Elek városi főjegyző, h. polgármesternek elnöklete alatt f. hó 19-én a képviselők csekély számú részvétele mellett rendes közgyűlést tartott, amelyen első sorban előterjesztették az 1898-ik évre vonatkozó polgármesteri jelentést, amelyet lapunk múlt számában bő kivonatban ismertettünk. A gyűlés a jelentést jóváhagyólag tudomásul vette. — Azután Simonffy István városi ellenőr felolvasta tételről — tételke az 1898-ik évi városi házi pénztári zárásumadást, valamint ezzel kapcsolatban a vagyoneletr kimutatást. — A képviselőtestület a városi számvizsgáló által megvizsgált, a számvizsgáló bizottság által elfogadóra ajánlott számadást elfogadta és a városi pénztárnak, valamint az ellenőrnek az 1898-ik évi számadást illetőleg a felmentvényt megadta. — Ezután ugyancsak Simonffy István városi ellenőr előterjesztette a városi közkórháznak, közbirtokosságnak, valamint a város kezelése alatt levő különböző alapoknak vagyonkimutatását az 1898-ik év december 31-én. Az előterjesztett számadásokat és kimutatásokat a közgyűlés elfogadta. — Özv. Pesthy Pálnak kegydíj ügyében előterjesztett kérelmét alap hiányában a városi tanács javaslatához képest a képviselő testület nem teljesítette. — A tüzoltó egyesület választmányának megkeresésére — tekintettel a folyó év augusztus havában rendezendő negyedszázados jubileumra — szerzek beszerzésére és a meglevők kijavítására a folyó évre a képviselőtestület külön 300 forint segélyt szavazott meg.

A zalavármegyei nemzeti pénztári és magánalpitványi választmány évnegyedes gyűlését városunkban augusztus hó 9-én fogja tartani a vármegyei ház kis gyűléstermében.

Tapolca város képviselőtestülete Glazer Sándor városbíró elnöklete alatt tartott gyűlésén a községi pótdokból 465 ft 63 krt irt le behajthatatlanság címén s ez irányú határozatát jóváhagyás végett beterjeszti a vármegye törvényhatóságához — Mányóky Gyula városi képviselő indítványára egy b zottságot küldötték ki Glazer Sándor városbíró elnöklete alatt a város területén levő utcáknak összeírása s az utcáknak elnevezése végett javaslatot céljából. A bizottságnak tagjai dr. Mányóky Gyula, Bogdán György és Vastagh János városi képviselőket és Redi Gusztávot, a szépeszeti bizottság elnökét, választották. A közérde és közlegelő tulajdonjogának Tapolca városról a tapolcai közbirtokosságra leendő átrátását — a képviselők a törvényben előirt számmal nem jelenven meg — a tizenöt nap múlva tartandó harmadik ülésre tüzték ki, mikor is a képviselő testület, tekintet nélkül a megjelenő tagok számára, ebben az ügyben határozatképes lesz.

A balaton-pari vasút ügyben — mint olvasó közönségünk előtt ismeretes — két gyűlést is tartottak legutóbbi időben Balaton-Füreden. Az első gyűlésen a végrehajtó bizottság veszprémmegyei tagjai többségben lévén — elhatározták, hogy a vasutat egyelőre Balaton-Füredig kiépítik. A zalamegyei érdekeltség erre Tapolcán népes gyűlést tartott azzal a határozattal, hogy a szóban forgó ügyben az egész érdekeltség egybehívandó s új határozat hozandó. Ennek dacára mégis újból a végrehajtó bizottságot hívták egybe és ugyanilyen irányú határozatot hoztak. Ennek következtében Hertelendy Ferenc lesence-tomaji nagybirtokos, a veszprém-balaton füred-tapolcai Balatonparti vasút előmunkálata engedélyéről és a vasútügyben vármegyénk részéről képviselt végrehajtó bizottság elnökségéről lemondott, amit annyival is inkább kell fájlainunk, mert lemondásával a vasút tovább építésének ügye teljesen megfenekelt.

A zalavármegyei tüzoltó szövetség augusztus 6-án d. e. 11 órakor Zala-Egerszegben tartja közgyűlését a következő tárgysorozattal: Elnökség jelentése a felvett két év eseményéről; zárásumadások beterjesztése kapcsolatban a számvizsgáló bizottság jelentésével; a jövő évi költségelőirányzat megállapítása; a megyei székhely és a legközelebbi közgyűlés helyének kijelölése; az országos szövetség legutóbbi közgyűlésében a rangjelzés és felszerelés megváltoztatásáról hozott határozat beterjesztése és ennek alapján határozat hozatal; Zalavármegyei területének tüzrendészeti felügyelőségekre való felosztásáról s az ezzel kapcsolatos tüzrendészeti eljárásról szóló szabályrendelet beterjesztése, elfogadása esetén annak felsőbb jóváhagyás alá leendő felterjesztésének kimondása; a tisztikar, választmány és számvizsgáló bizottság megválasztása; indítványok tárgyalása.

Templom felavatás. A zala-istváni evang. egyház-község f. hó 30-án templom felavatási ünnepélyt tart. A felavatást több lelkes segédletével Gyurácz Ferenc ág. ev. püspök fogja végezni.

Tiszteletbeli szolgabíró. Dr. gróf Jankovich László főispán *ifj. dr. Turányi Ferenc* végzett joghallgatót a símeji járás főszolgabírói hivatalához tiszteletbeli szolgabírónak nevezte ki.

A sümeg vidéki gazdakör választmánya *Szűcs Zsigmond* gazdaköri elnök elnöklete alatt f. hó 14-én Sümegben gyűlést tartott, amelynek fő tárgyát a szeptember hó 4-én rendezendő állatkiállítás képezte, amelyre díjkiosztás végett a földmivélségi miniszter 150 frt államsegélyt adott s megkeresik az anyaegetületet, hogy a már feltételeken megszavazott 300 fnt utalványozza ki és így a gazdakör díjazásokra 450 fttal rendelkezzen. Ezután megállapították a díjakat vörös tarka és szilaj tehének, üszök, bikák és sertések díjazására. Az üszök és tehének vizsgálatánál a bíráló bizottság elnöke Hertelendy Ferenc gazdasági egyesület elnök lesz; tagjai: az állami kiküldött, a keszthelyi gazdakör kiküldöttje, továbbá Sümegi Tivadar, Barcza László, Gyömörey Gáspár és Záhureczy Márton gazdaköri tagok; a bikák vizsgálatánál dr. Gyömörey Vince elnök; tagok: a szombathelyi állat tenyésztési felügyelő, a pacsai kör kiküldöttje, Gyömörey János, ifj.

Háczky Kálmán és Schnitzer Jákó gazdaköri tagok; a sertések vizsgálatánál a bizottság elnöke Szűcs Zsigmond gazdaköri elnök; tagok: az anyaegyesület kiküldöttje, a nagy-lengyeli gazdakör kiküldöttje, Bezeredy László, Major István, Pintér Lajos és Talabér Károly gazdaköri tagok. Akik a kiállításra részt venni akarnak, augusztus hó 20-ig tartoznak jelentkezni Szűcs Zsigmond gazdaköri elnökkel (Dergecs). A kiállítási terület elrendezésére Major István, Schnitzer Jákó és Talabér Károly tagokat kérte fel a választmány. A bíráló bizottságok működésüket a kiállítás napján reggel 9 órakor kezdik meg.

Emke. Az erdélyi Magyar Közművelődési egyesület igazgató választmánya Gyula Fehérvár szab. kir. város közönségének meghívására az egyesület 15-ik közgyűlését f. évi szeptember hó 17-én Gyula-Fehérvárt fogja megtartani.

Meghívó. A f. hó 30-án, délelőtt 1/211 órakor a a Korona szálló nagytermében tartandó *Petőfi ünnepélyre* — minden más értesítés nélkül — Zala Egerszeg és vidékének közönségét ez uton hívja meg tisztelettel: a rendezőség.

Valtozás a Petőfi ünnepély programjában. Lapunk múlt számában közöltük a zalaegerszegi jogász ifjuság által f. hó 30-án rendezendő Petőfi ünnepély programját, amelyben amennyiben változtattak, hogy Udvardy Jenő II. é. joghallgató helyett Czukelker Lajos II. é. joghallgató szavalt és Czukelker Lajos szülő éneke helyett Weisz Endre II. é. joghallgató Petőfiének megzenésített dalait zongorán fogja eljátszani.

Eljegyzés. Miske-monostori *Thassy Imre* m. kir. honvéddandnag és földbirtokos f. hó 16-án jegyet váltott vésséi *Véssey Irma* kisasszonnyal, özv. vésséi *Véssey Lászlóné* kedves lányával Várhelyen.

Festetich Taszilo gróf palotája a párizsi kiállításon. Klösz György budapesti fenyképező Festetich Taszilo gróf meghívására lefénnyképezte a gróf keszthelyi palotáját, a fejedelmi fényvel berendezett termeket, a könyvtár minden nevezetesebb helyiségét és a teraszról a Balaton és azt környező páratlan szépségű vidéket. A képeket a gróf a párizsi kiállításra szánta, ahol az összes magyar magnások nevezetesebb épületeinek terveit, rajzait és fényképeit kiállítják.

A „zalaegerszegi kereskedő ifjak önképző egylete” f. hó 30-án este 8 és fél órakor fejedhetetlen emlékü koszorus költőnk, Petőfi Sándor, halálának ötvenedik évfordulója alkalmából saját egyleti helyiségében változatos műsorral ünnepévt tart, melyre az egyesület tagjait és az ezek által bevezetett vendégeket tisztelettel meghívja a rendező bizottság

Új állomás főnök. *Markó Antal*, a nagy-kanizsai déli vasúti állomás főnöke, aki 34 év óta működik ebben az állásban: negyven évi, érdemekben gazdag szolgálat után, nyugalomba vonul. Utódja *Pilitz Gyula*, a barcsi állomás főnöke, lesz.

A baiaton-füredi Anna-bál elnökségét dr. Jankovich László gróf, vármegyei főispánja, elfogadta. Dr. Sághegyi Jenő tapolezai szolgabíró, balaton-füredi fürdőbiztos, Zala-Somogy- és Veszprémmegyei fiatalok tagjaiból 100—150 tagú rendező bizottság összeállításán fáradozik. Ez a körülmény maga elegendő, hogy a füredi Anna-bált a hagyományos régi fényvel fogják megtartani. A mulatság napját augusztus 12-ére tervezik.

A sümegi iskolaszék Eitner Sándor iskolaszéki elnök elnöklé alatt tartott gyűlésén bejelentették dr. *Kellemen Károly* reáliskolai igazgatónak az iparostanonciskolai igazgatói állásáról való lemondását, amit az iskolaszék sajnálattal vett tudomásul. neki eddigi buzgó működéséért jegyzőkönyvileg fejezte ki köszönetet s az így megüresedett iparos tanonciskolai igazgatói állásra *Bánfi Alajos* elemi és felsőnépiskolai igazgatót választotta meg.

Hymen. *Strobel Mariska* (Bánk) és *Hencz Ferenc* tapolezai aljárásbíró jegyesek.

Kitüntetett csendőrök. A m. kir. honvédelmi miniszter *Gábel Alajos* csendőr őrmesternek és *Németh Imre* őrsvezetőnek a székesfehérvári csendőrkerület állományában egy veszélyes rabsokevény és hirhadt betörőtolvajnak hosszsideg teljesített fárasztó nyomozás folyamán, igen nehéz körülmények között, törént kézrekeítéséért a kiadott dícsérőokirátban teljes elismeréssel fejezte ki.

Uj mise. Kovács Sándor, szombathelyi áldozó pap f. hó 16-án mutatta be Alsó-Bagodon az első áldozatot az Urnak. Manudoctora Tiborcz Lajos zala-szent-györgyi plebános volt. A szent beszédet Kálmán Károly országgyűlési képviselő mondotta; beszédével elragadt és meghatott mindenkit. A szent mise végetével az új mise pap szülőinek vendégszerető házában mintegy 150-en ültek le ebédhez. A sok felköszöntő közül kiemeljük Kálmán Károlyt ki éltette a pápát, az egyház főpapjait és a királyt. Farkas József országgyűlési képviselőnk tartalmas beszédében Kálmán Károlyra ürité poharát. Ebéd után felhangzott a csárdás, tánera kerekedtek a párok és járták akkor is, midőn a nap már magasan járt.

A szombathelyi egyházmegyében a megyés püspök dr. *Erős Józsefet* Vörösvárról Kőszegre, *Desits Gézát* Bánok-Szent-Györgyről Körmenre helyezte át segédlel készi minőségben; az új áldozások közül pedig *Fisch Józsefet* Vörösvárra, *Kiss Lajost* Német Szent Mihályra, *Keresztury Józsefet* Bánok-Szent-Györgyre, *Major Gyulát* Pergelenbe, *Pintér Józsefet* Kéthelyre, *Benesics Józsefet* Rohoncra küldötte ki segédlelkesi minőségben.

Halálozás. Rózsa János kehidai plebános f. hó 17-én életének 61-ik, áldozásának 37-ik évében hosszas betegség után Kehidán elhunyt. Temetés 18-án délután 4 órakor igen nagy részvétel mellett ment végbe. Béke poraira.

Jegyzői szigorlat. Folyó hó 21-én jegyzői szigorlat volt a vármegyei háznál Csertán Károly alispán elnöklésével. Hat ifju állott vizsgálatra s a bizottság előtt mindnyájan sikerrel vizsgáltak, kik a következők: Kovács Árpád, Döme Lajos, Martonossy Imre, Kallók Elek, Mundbród János és Pödör István.

Anyakönyvvezető kinevezése. A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök a csesztregi anyakönyvvezető kerületbe *Rózsa István* körjegyzőt anyakönyvvezetővé nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetővével és a házasságkötéssnél való közreműködéssel is megbízta.

Jegyzőválasztás. A murakirályi körjegyzői állásra *Neusiedler József* okleveles jegyzőt, eddigi helyettes körjegyzőt, választották meg egyhangúlag.

Alapszabály jóváhagyás A földművelésügyi m. kir. miniszter folyó évi 40 100/IV./3. sz. a. kelt rendeletével a *Zalamegyei Gazdasági Egyesület* módosított alapszabályait jóváhagyta.

A gyógyszereszi pályára készülők figyelmébe ajánljuk tájékoztatásul a vallás- és közoktatásügyi miniszternek f. évi 40 475 sz. a. kelt körrendeletét: „Értesítem a középiskolai és polgári iskolai igazgatókat, hogy a „Gyógyszereszi Értesítő” szerkesztője (lakik Budapest Aggteleki u. 8. sz.) minden 6—8 osztályt sikeresen végzett s a gyógyszereszi pályára lépni szándékozó tanulóknak nemcsak díjtalanul ad felvilágosítást a gyógyszereszi pályára való lépés előfeltételeiről, de ugyancsak díjmentesen arról is gondoskodik, hogy az érdekeltek a legrövidebb idő alatt állomásokra is jussanak gyakorlati idejük kitöltésének megkezdése végett; — sőt a feljesen vagyontalan ifjuság részére azt is lehetővé teszi, hogy tanító főnökük díjtalan ellátásba részesítse és a tanulásához szükséges könyvek beszerzését a sajátjából fedezze”.

Eljegyzés. *Megyessy Mariska* és *Czeschner József* jegyesek. Zala-Egerszeg, 1899. július hó 15.

A zalaegerszegi karácsonyfa egyesület választmánya a f. hó 6-án rendezett tancmulusagáról a következő elszámolást adja: Bruttó bevétel volt 158 ft 57 kr., kiadás 83 ft 57 kr., tiszta jövedelem 75 forint. A már közölt felülfizetőkön kívül felülfizetni szives volt még dr. Kaszter Ödön 2 frot, amelyért köszönetet mond a választmány.

Bicikli verseny. A zalaegerszegi kerékpáros egyesület augusztus 6-án d. u. 1/25 órakor a tűzoltók ünnepélyének kiegészítésül házi bicikliversenyt rendez a Pozva felőli országúton. Megérkező hely a Baross liget. Az egyesület tagjai közül a kik részt akarnak venni, jelentkezzenek dr. *Keresztury József* titkárnál, ki a versenyt rendezi. A bicikli kapitány elfoglaltsága miatt a virág korzót is. dr. *Keresztury József* titkár vezeti s így az itt résztvevők is vele lépjenek érintkezésbe a jó rend megtartása okáért. A díszfelvonulásra is lesz valamelyes emléktárgy. A díjat este 8 órakor osztják ki.

A tapolezai ipartestület f. évi tisztújítói közgyűlésének eredménye: elnök: *Wallner Károly*; előjárásági tagok: *Szabó József*, *Harangozó Lajos*, *Guth Soma*, *Laskai Lajos*, *Kozári Gyula*, *Kvárdián Lajos*, *Borók József*, *Barabás Gyula*, *Portör József*, *Dus János*, *Fülöp Károly*, *Domonkos Ferenc*, *Dabóssi József*. Számvizsgáló bizottsági tagok: *Gold Dávid*, *Koncz József*, *Nagy Flórián*. A betegsegélyező pénztár választmányi tagjai: *Lób János*, *Bódoi Sándor*, *Pruska Ferenc*, *Skultéti Imre*, *Palkovics Lajos*, *Zsinkó István*, *Hirsch Dávid*, *Guth Soma*, *Dus János*, *Koncz József*, *Laskai Lajos*, *Vajmár Lajos*, *Nagy János*, *Nagy Ferenc*, *Speer Henrich*.

Tűzoltó mulatság. Az alsó lendvai önkényes Tűzoltó-Egyesület f. hó 30-án az egyesület céljaira a „Csipek”-hez címzett vendéglő keleti helyiségében zártkörű tancmulusagot rendez. Belépti díj személyenként 50 krajcár, családjegy 1 ft 20 krajcár.

A Balaton-halászlai részvény társaság Fonyódon halásztelepet létesít, amenyiben Fonyódon a vasúti állomás közelségében sikerült 3000 négyzetöl térséget megvennie Basch birtokostól, négyzetölét 30 krajcárjával.

Kiránduló dalárok. A keszthelyi iparosok dalköre f. hó 23-án Balaton-Földvárra rándul ki s ott este 7 órakor *Molnár Ida*, *Molnár János* keszthelyi r. kath. kántor és *Huber Gyula* hegedűművész, somogyvári káplán, közreműködése mellett hangversenyt rendez.

Nyári mulatság. A galamboki önkényes tűzoltó egyesület saját alapja javára f. hó 23-án a galamboki községi erdőben 40 krajcár belépti díj mellett nyári mulatságot rendez, amelyet délután 3 órakor kezdenek meg.

Névváltoztatás. A m. kir. belügyminiszter *Fischel Henrich* zalaegerszegi illetőségű ugyanitt lakos vezetőnének „*Fertő*”-re kért átváltoztatását megengedte.

A Zalabérben alakuló polgári olvasókör július hó 30-án a berendezendő könyvtár javára *Fekete József* vendéglős kerthelyiségében tekeversenyyel egybekötött zártkörű tancmulusagot tart. A mulatság kezdete d. u. 4 órakor, belépti-díj: személyenként 30 kr. — Családjegy 80 kr. — Egy tekejegy (3 dobásra) 10 kr. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlaplaj nyugtáznak. Kedvezőtlen idő esetén a mulatságot ugyanott fedett helyben fogják megtartani.

Iparos tanulók munkakiállítás. A keszthelyi ipartestület, hogy a hatósága alatt álló iparosok által alkalmazott iparos tanulóknak iparukban való előmeneteléről meggyőződést szerezhesen és hogy az iparos tanulóba az előretörékvés ösztönét beoltsa s bennük a nemes versenyt felkeltse, az iparos tanulókat által készítet ipartermekből évről évre kiállítás rendez. Az ezen évi kiállítást f. hó 16-án nyitotta meg *Oppel Károly*, az ipartestület elnöke, igen szépen átgondolt alkalmi beszéddel. A kiállításban 19 iparágból 75 tanuló 113 tárgyat állított ki. Legnagyobb számban a bőripar van képviselve, amennyiben 32 tanonc 40 pár cipőt s illetve eszmát állított ki. Ezután a szabóipar következik 10 tanonctól 15 darabbal. A kiállítás legszebb részét az asztalos ipar képezi, amelyből egy tanuló egy 95 ft értékű ebédli szekrényt, egy tanuló egy 45 ft értékű consol tákrót igen eszesen kiállított szekrényvel, egy tanuló egy 25 ft értékű íróasztalt, egy pedig egy díszes éjjeli szekrényt állított ki. A lakatos-kovács és bádógos iparág is igen szép és díszes tárgyakkal van képviselve. A kőfaragó iparágból egy, egyetemeres nagyságú alapzaton nyuvó oroszlán érdemel figyelmet. A szűcs iparágot egy, fehérpérből készített s ilyen eszesen kiállított

muff, egy sapka, és egy szőnyeg képviseli. Nem szabad figyelmen kívül hagyunk a nyomdász, kályhás, fodrász, mőzeskalácsos, kosárfonó, szíjgyártó, köteles, kelmefestő és bogvár iparágakat sem, melyek szintén nagy számban vannak a kiállításban képviselve. Az évi kiállítás a multban rendezett ily kiállításoknak méltó képviselője. A kiállítást, melyet állandóan nagy számú közönség látogat, f. hó 23-án délelőtt 11 órakor zárják be s ugyan akkor adják ki a bíráló bizottság által legjobbnak talált munkák készítőinek a megérdemelt jutalmakat.

Országos vásár engedélyezése. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter herceg Esterházy Miklós kérelmére megengedte, hogy az alsó-lendvai hercegi uralomban a *Mura hídja* mellett a nevezett folyó balpartján évenként május hó 1-én emberemlékezetet meghaladó idő óta tartott országos kirakó és állatvásár, egyelőre helypézszedési jog gyakorlása nélkül, ismét megtartható legyen.

A phylloxera terjedése. Vármegyénk területén újabban *Alsó-Véghegy*, *Bükkösd*, *Paphegy*, *Szelencs*, *Alsó-Hideghegy*, *Felső-Hideghegy*, *Morzsagegy* és *Kopaczhegy* községek szőlőiben állapították meg hivatalosan a phylloxera jelenlétét, miért is a földművelésügyi miniszter f. évi 41.781 számú rendeletével nevezett községeknek határát zár alá helyezte

Kiviteli tilalom a sertésekre. Sertésvész miatt a sertéseknek Ausztriába való bevitele vármegyénk területéről a c. kir. osztrák belügyminiszternek folyó évi 22 703 sz. a. kelt rendeletével július hó 14-én kezdődött érvénységgel tilos.

Fürdőinkből. A kedvező meleg idő beálltával a fürdő-évad Keszthelyen is elérte tetőpontját. Ugy Keszthelyen, mint a hévízi gyógyfürdőn igen nagy számú fürdővendég van. A Keszthelyen üdülő fürdővendégek túlnyuló része fővárosiakból áll. Délutáni 5 től 8 óráig a balatonparti sétány gyönyörű képet tár a szemlélő elé. Mindazonáltal nagyon észrevehető a fürdővendégeknek a mult évekhöz képest megcsappanása. A somogyi parton létesített fürdőtelepek bizony sok, igen sok vendéget vontak el Keszthelyről.

Kis tüz. Folyó hó 17-én délután 3 órakor *Ola* külvárosban *Hajmász János* mérészáros-hentesnek husfűstőlje kigyuladt és mintegy husz forint értékű szalonnája elégett. Szerencsére — nappal lévén — gyorsan megjelentek a tűzoltók és pár perc alatt lokalizálták a tüzet. Még a padláson levő széna is megmaradt.

Meglopta az apját. *Bangó János* bocföldi gazdember megsokalta már a dolgot, hogy évek óta lopogtatók pincéjéből a bort. A legutóbbi héten is két akót emelt el az a bizonyos ismeretlen álkulcsos betörő. Panaszos jelentést emelt tehát a csendőrségnél. A csendőrség nyomban utána nézett és kiderítette a dolgot, felfedezte a tolvajt, aki nem más, mint *Bangó János* uramnak 21 éves saját fia *Bangó György*.

Szökött cseled. *Gáspár Mari* nevű cseled leánynak jó dolga volt *Ritscheréknél* s felette csudálkozott, hogy ugyan miért kellett neki megszökni. A titkot kiderítette a rendőrség, mikor egy nagy halmaz keszkenőt s esető ezüst kanalat szállított haza *Ritscherékhez* s ráadásul *Gáspár Marit* is elszállította.

Meg mindig betyárvilág. Pacsáról jelentik a következő históriát: Hetfőn este 9 óra tájban a pölöskei uradalmi intézőhöz, *Nyári Kálmánhoz*, amint vacsoráját végezte, beköszönt egy ember, azt mondja, hogy ő barnaki béres s azt kérdezteti a gazdája: mit csinálnak egy elhullott bikával? Az intéző tudja, hogy a barnaki pusztán nincs is bika, gyanusnak tünt fel az ember s közel ment hozzá, hogy ismerje meg. Ekkor az idegen revolvért ránt elé s káromlással követel pénzt vagy életet. Az intéző fia kiugrott az ablakon segítségért kiáltani; a betvár utána lött, de nem talált. Az intéző szorult helyzetében néhány forintot vett ki a zsebéből s átadta, neje is kérte az idegent, hogy csak ne löjjön, mert ad pénzt. A kapott pénzzel bőségesen megelégedett az idegen s kegyesen mondá: No tekintetes asszony, most már nics baj. S avval eltávozott. A hivatalos feljelentéseket megtették s a csendőrség keresi a pénzsomjas epilóg-betyárt.

Agyonsújtotta a villám. A nyirádi határban a mezőn dolgozott *Bence Antal* Józsefet a villám agyonütötte. Felesége, aki néhány lépésnyi tévolban dolgozott, a villámütés következtében elájult s mikor magához tért, eliszonyodva látta, hogy férje a villámütés következtében elhunyt.

Az arany-óralánc. Kiszámíthatatlan kárt és bosszúságot csinál sokszor a mai alakoskodó hivatalserűség és túlságos formaszorúság. Egy urnölgynek elvesz a drága aranyóralánc. Megjelenti a rendőrségnek. Rendes hivatalossággal úgy szokott történni a dolog, hogy a főkapitány írásba foglalja, átírást csinál, az alkaptányhoz, ez meg másnap kiadja a rendőrnök a rendeletbe, hogy nézzen utána s harmad-negyednap megindul a hajsz. Dícséréttel legyen feljegyezve, jelen esetben nem így csinált a főkapitány, hanem a feljelentés pillanatában meglepte a zálogházat s aranyműves ékszerész, s rögtön meg is találta az aranyláncot, amint egy suhanc túli akart adni rajta.

Elveszett felöltő. A szerdán délután *Kis-Czellről* 1 óra 5 perczkor elinduló és 3 óra 31 perczkor *Ukkra* érkező személyvonatról *Ukk* állomáson egy másod osztályú kocsiából egy sárga világos szövetből-barna selyem bélséssel készült felöltőt — melynek belső zsebében okmányok voltak — elvittek. A felöltőben az azt készítő „*Gusztáv Pollák* et *Brüder Wien* I Schottenring 2^a cég címe volt illő helyén bevarrva. A ki a felöltőt tévedésből magával vitte, felkerjük, hogy azt a zalaegerszegi vasúti állomás főnökségéhez juttatni sziveskedjék.

Albérletbe bolt kiadás. Üzlethelyiségem kisebbitése végett helyiségemnek felére f. 1899-ik évi november hó 1-ére albérlet keresek. Ez okból mindenféle áruimat tetemesen leszállított árban elárusítom. Zala-Egerszeg, 1899. július hó. *Weisz Jónás* unokaöcseme.

Tüz volt Petőhgyen július 16-án. *Pék Zsigmondnak* és *Toth Józsefnek* égett le a háza s több melléképülete takarmánnyal együtt. A kár 640 ft.

Fangler Mihály fűszer- és vegyes-
kerekeskedésében egy jó házból való fiú

tanoncnak

azonnal felvétetik Feltételek fenti cég-
nél megtudhatók.

Elsőrangú Biztosító Társaság
a megye és vidéke részére

vezérügynökséget
és ügynökségeket

szervez.

Ajálkozók szíveskedjenek ajánlatukkal
„Jövődalem” jelige alatt Fischer J.
D. hirdetési irodához Budapestén
IV. k. Zsibáros-utca 7. sz. a küldeni.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment Capsici comp.

Ezen hirreves háziser ellentáll az idő megpróbálásának,
mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító
bedörzsölésként alkalmazatik köszvényél, osztnál, tag-
szaggatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölé-
sekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-
Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt,
nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy
háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt.
üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban kész-
letben van; főraktár: Török József gyógy-
szerésznél Budapestén. Bevásárlás alkalmával
igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbirtéku
utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkáro-
sodni, az minden egyes üveget „Horgony” véd-
jegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem va-
lódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szőlősték, RUDOLSTADT.

395/sz. v. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közbirre teszi, hogy a zala-
egerszegi kir. járásbíróság, V. I. 99/449. számú végzése által
Zalaármegyei takarékpénztár végrehajtó javára Horváth
János és t. kávisi l. ellen 138 ft. tőke, ennek 1999.
évi április hó 14. étől járó 6% os kamatja, úgy járuléka
erőjéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság
lelfoglalt és 450 frtra becsült lovak, szarvasmarhákból és
gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés

utján leendő eladatása érendeltetvén, ennek a helyszinén,
vagyis Káváson leendő eszközésére 1899. július hó 25-ik
napjának d. e. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni
szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX.
t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron
alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi
LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz
kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegén, 1899. június 8. án.

Nagy Sándor, kir. bír. végrehajtó.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: **50.000** korona értékben
és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen
1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajcár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben
bevéltja Budapestén: a „Hermes” Magyar Általános Váltó-
üzlet Készvénnytársaság, V., Dorottya-utca 8., vagy Szegeden:
a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzintézetek a nyerő kívánságára készek az
50.000 korona értékű főnyereményt
egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berendezett
tanyai gazdasággal is becsereálni.

**Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szeptember
10-én este 6 órakor.**

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytősdékben és egyéb
elárúsító helyeken.

Viszont elárúsítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmit a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggéppel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven.
Terveben, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és je-
lentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az életkönyvet, a világtörténetet.
Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez.
Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázola-
tok lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és
írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi múzeumot nyújtanak az előfizető-
nek, a művet a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai múzeumokból,
családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemkekéről egybegyűjtött s a
legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét,
az egésznek művészi értékét adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfontosabb magyar könyvek közé tartozik.
Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója
barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy,
magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat Révai Testvérek
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda irodalmi intézet részvénytársaság

Minden négy kötetben egy-egy kötet jelenik meg. A füzetes kiadás díszesbe-
kötési táblák szíllatnak.

Megjelenik tizenkét kötetben
kötésben

famentes, tehát soha meg-
nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára
rendkívül díszes félbör-
kötésben, bőrháttal és
vászontáblával

8 frt.

Minden négy kötetben egy-egy
kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes
kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz

Hetenkint egy füzet fog
közrebecsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadás díszesbe-
kötési táblák szíllatnak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben
minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) kötetlenkinti utánvétellel bérmentve,
b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*
A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy alulírt kiadóhoz intézendők.

*
Tájékoztató képes prospektust
vagy
mutatványfüzetet
ingyen és bérmentve
küld a mű kiadóhivatala
Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők szíveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.

BREISACH SAMUEL zala-egerszegi könyvkereskedőnél,
mint a kiadók megbízottjánál,
Marczali „Nagy Képes Világtörténet”-e
ugyanazon feltételek mellett rendelhető meg,
mint a kiadónál.

Nyomatott öz. Tahy Rozália és Társa gyorsajtóján Zala-Egerszegén.